

Ez kapitola 2.

[1] Řekl mi: "Lidský synu, postav se na nohy; budu s tebou mluvit." [2] Jakmile ke mně promluvil, vstoupil do mě duch a postavil mě na nohy. I slyšel jsem ho k sobě mluvit. [3] Řekl mi: "Lidský synu, posílám tě k izraelským synům, k těm bouřícím se pronárodům, které se vzbouřily proti mně. Oni i jejich otcové mi byli nevěrní až do tohoto dne. [4] I synové jsou zatvrzelí a mají tvrdé srdce. Posílám tě k nim a řekneš jim: 'Toto praví Panovník Hospodin', [5] ať poslechnou nebo ne, jsou dům vzpurný. Poznají však, že byl uprostřed nich prorok. [6] Ty, lidský synu, se jich neboj, neboj se ani jejich slov, když jsou vůči tobě zarputilí a jako trní, jako bys bydlel mezi šířky. Neboj se jejich slov a neděs se jich, jsou dům vzpurný. [7] Promluviš k nim má slova, ať poslechnou nebo ne; jsou to vzpurníci. [8] Ty, lidský synu, slyš, co já k tobě mluvím. Nebud' vzpurný jako ten vzpurný dům. Rozevři ústa a sněz, co ti dávám." [9] Tu jsem viděl, že je ke mně vztažena ruka, a hle, v ní knižní svitek. [10] Rozvinul jej přede mnou a byl popsán na vnitřní i vnější straně; byly na něm napsány žalozpěvy, lkání a bředování.